

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2011. gada decembra avīze Nr. 159

*Gaišus Jums visiem Ziemassvētkus un
laimīgu Jauno gadu!*

*Sniegbaltas domas, smaržīgu prieku un
mīlus cilvēkus blakus.*

*Dedziet gaišu uguntiņu
Vecā gada vakarā,
Lai dienīgas baltas nāca
Visa gada garumā.*

*Mētrienas
pagasta
pārvalde*

**Mīlestības
zvaigzni
katram brīdim...**

Ceturtā svece sagaidījusi
savu svētku dienu...

Sniedzīņš kavējas, ziema ni-
kojas kā kaprīzs bērns – nākšu,
nenākšu...

Bet tas jau neliedz sirdī
sildīt cerības un mīlestību. Un
pilnu, siltu sirdi gaidot svēt-
kus, pasaulīte kļūst baltāka arī
bez sniega – ar mīlestību savējo
vidū, ar pasniegtu draudzīgu
roku, ar stingru, uzticamu
plecu blakus.

Gaišu svētku laiku un mī-
lestības zvaigznes katram brī-
dim!

Skaidrīte Putna

V. Otvares foto

Decembris īsumā

01.12. Pēc ilgāka pārtraukuma treniņus
atsāk Mētrienas basketbolisti.

03.12. 76 gadu vecumā Saikavas kapos
guldīta Anna Broka.

09.12. 71 gada vecumā Ozolkalna
kapsētā guldīts Laimonis Grudulis.

10.12. Pagasta vīriešu volejbola
komandas spēles novada čempionātā
Mētrienā

10.12. Tautas namā diskotēka.

13.12. Mētrienas tautas nama
senioru deju kolektīvs piedalās deju
kopmēģinājumā Madonā.

14.12. Ziemassvētku rotājumu
gatavošana klubīnā „Ābele”.

17.12. Pagasta vīriešu volejbola
komandas spēles novada čempionātā
Madonā.

18.12. Eglīte pirmsskolas vecuma bērniem
tautas namā.

19.12. Ziemassvētku vakars pirmsskolas
grupiņā Mētrienas pamatskolā.

20.12. Mētrienas pamatskolas skolēni
uzstājas ar mūziklu „Puteklītes un Puteklīša
Ziemassvētki” bērnodārzā Madonā.

20.12. Pamatskolas aktu zālē mētrieniešu
tikšanās ar pagasta pārvaldes vadītāju.

21.12. Svētku mielasta gatavošana klubīnā
„Ābele”.

21.12. Ziemassvētku koncertu sniedz
sākumskolas skolēni.

22.12. Ziemassvētku eglītes pasākums
Mētrienas pamatskolā.

25.12. Tautas namā dievkalpojums un
sieviešu kora „Jūsma” koncerts.

31.12. Tautas namā balle, pavadot Veco un
sagaidot Jauno gadu.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Pirmie Ziemassvētku eglīti iededz mazie mētrienieši

SVĒTKU PASĀKUMI

Šogad izpalika brauciens uz tautas namu ragaviņās, jo sniegs kāvējas, kavējas... Cieši pieķērušies pie rokas mammai, tētim vai vecmāmiņai, mazie mētrienieši devās uz savas Ziemassvētku eglītes iedegšanu. Viņus tur jau sagaidīja gudrā pūce, bailīgais zaķis, viltīgā lapsa, miegains lācis un pelēkais vilks. Meža zvēriņi bija norūpējušies, jo svētki jau pie durvīm, bet eglīte nepuškota... Te nu mazie nāca talkā. Braucot „jautros kumeliņos” ātri vien apciemoja katru meža iemītnieku, uzposa eglīti un svētki varēja sākties. Ceļā viņus pavadīja pati Meža māte un Ziemassvētku vecītis. Pēc labi padarīta darba zaķis visus cienāja ar savu gardumiņu – burkānu, lācis bija sagādājis medus podu, lapsai saceptas piparkūkas. Pūce pārbaudīja bērnu zināšanas dzīvnieku atpazīšanā, bet vilks visus aicināja rotaļā.

Neizpalika arī dāvanas. Ziemassvētku vecītis uzklaušīja katru svētku dalībnieku un pasniedza gardas konfektes. Bērni bija samācījušies skaistus Ziemassvētku pantiņus. Mazākajiem gan palīdzēja vecāki. Pasākuma noslēgumā notika lielā fotografēšanās kopā ar Ziemassvētku vecīti un meža iemītniekiem. Uz tikšanos nākošajos svētkos!

Solvita Stulpiņa
M. Macijevska foto

Rūķu Ziemassvētki pirmsskolas grupā

Kādā namiņā dzīvoja rūķi. Cik tur viņu bija, grūti saskaitīt. Tie čakli strādāja un mācījās. Bet tad zemi pārklāja baltā sniega sega. Un viņi zināja, ka, sniegam uzkrītot, ciemos nāk Ziemassvētki.

Un tā 19. decembra pievakarē pirmsskolas grupas bērnu vecākiem bija iespēja ielūkoties mūsu grupiņā, kā Ziemassvētkiem gatavojas mazie rūķi. Lai arī Konfekšu rūķis nenosargāja lielos saldumu maisus un Sniega rūķim pa nakti bija pazudusi bārda, tomēr Ziemassvētkiem viss bija sagatavots. Nebija slinkojuši mazie piparkūku cepēji un Sniega rūķi. Par labu omu rūpējās rūķis Jautrulis, iesaistot pārējos jautrā dejū solī. Brīnumu rūķītis iepriecināja ar savu brīnumsvēcišu sprēgājošo gaismu.

Pie rūķiem bija iemaldījies arī mazais lācēns, kuram nenāca miedziņš, jo bija pazudis sniedzīņš. Rūķi gan centās palīdzēt lācēnam aizmigt, lūdzot mākonim sniedzīņu, ieaijājot, bet tomēr viņš vēl bija nomodā, kad smagiem soļiem ciemos ieradās Ziemassvētku vecītis ar dāvanu maisu. Un piepildījās Rūķu mammas vēlme – lai vecītis ieliek dāvanu maisā kaut ko vērtīgu. Saldumiem ir mūžiņš īss (bet mīļi vārdi nezudīs). Saņēmuši dāvanas un aprunājušies ar gaidīto viesi, rūķi aicināja vecīti savā Ziemassvētku vilcienā, lai atvieglotu vecīša grūto bezsniega ceļu.

Mazie ar svētkiem bija apmierināti, jo ciemos bija atnācis gaidītais Ziemassvētku vecītis un svētku noskaņās kopā ar viņiem bija vecāki.

Laimīgu visiem Jauno gadu!

Audzinātāja **Aiga M. Macijevska** foto

Sākumskolas skolēnu koncerts

SKOLAS ZIŅAS

To, ko sākumskolas skolēni apguvuši ārpus mācību stundām un interešu pulciņiem, varējām skatīt koncertā 21. decembra pēcpusdienā. Audzinātāju Astras un Astrīdas vadībā skolēni dziedāja, deklamēja pantīņus, dejoja, spēlēja teātri un mūzikas instrumentus. Koncerta sākumā katrs eglītē iekāra savu eņģeļi un teica vēlējumu svētkos. Vēlējumi dažādi – lai priecīgi Ziemassvētki, laimīgs Jaunais gads, veselība, prieks, lai svētkos vienmēr visa ģimene būtu kopā.

Un tad ieradās zaķis. Pašas Meža mātes sūtīts. Ar daudzām, daudzām dāvanām. Tās tika gan vecākiem, gan virtuves strādniecēm, gan skolotājām, gan bērniem. Paņēmis līdzi bija arī žaģarus, bet šodien nevienam tos nevajadzēja. Tie nonāca skolas direktores rokās, ja kādreiz kādam vajadzēs, tad zinās, kur meklēt...

Skolēnus apciemoja pelīte no pirmsskolas grupiņas, kura cienāja ar gardu sieru.

Paldies Eleonorai Rimšai un Astrai Krauklei par saldumiem. Lai jums gaiši, priecīgi svētki un laimīgs, dāsns nākamais gads!

Solvītas Stulpīņas teksts un foto

Bez saldumiem nepalika nevienš.

Deja ar lentām.

Jaunās aktrises – Viktorija un Lelde.

Egīls spēlēja savu mūzikas instrumentu.

Mazā pelīte daļa siera cienastu.

Vienojamies kopīgā dziesmā.

Dāvana svētkos

Bērni, es sniegšu jums mazu dāvaniņu! Tāds sludinājums pirms Ziemassvētkiem uzrunāja Mētrienas pamatskolas skolēnus. Dāvanu – apmeklējumu pie friziera – dāvāja Solvita Fibiga. Un tas viss par brīvu! Solvita ar labdarību nodarbojas jau trešo reizi. Šoreiz šis prieks tika skolēniem. Pieteikušies bija desmit bērni, bet nāca vēl un vēl. Todien Solvita dāvāja savus pakalpojumus piecpadsmit skolēniem. Meitenes jau sapostas, pienākusi kārtā zēniem. „Izlasīju sludinājumu un pieteicos”, stāsta Norberts, „tā ir ļoti jauka un vajadzīga dāvana svētkos”. Rindā gaida Nauris, kas nevar vien izlemēt, kādu matu griezumu veidot – „gribētu jau kaut ko neparastu, bet mamma nepiekrīt”, atteicis puisis.

Skolēni saka lielu paldies frizierītei par sagādāto prieku.

Kas gan Ziemassvētku laikā var būt mīļāks par atvērtu sirdi labiem darbiem.? Tā ir laime, ar kuru mēs varam dalīties.

- Kas tas Tev rokā?

Laime...

Bet kādēļ tik maza?

Tā ir tikai mana. Toties kāda starojoša un skaista...

Jā, brīnišķīga!

Gribi gabaliņu?

Laikam...

Dod saujiņu, es padalīšos.

Ai, tā ir tik silta!

Patīk?

Ļoti... pateicos! Zini, man kļuva daudz labāk, kad turu laimi plaukstā...

Tā ir vienmēr.

Un kas būs, ja es kādu padalīšos?

Tad tavējā kļūs lielāka!

Kā tā?

Pats nezinu. Tikai pēc tam tā kļūs arvien siltāka.

Vai rokas ap to nevar apdedzināt?

Rokas apdedzina sāpes... Laime tās silda, bet nededzina!

Padalies arī Tu ar savu gabaliņu laimes, dod to katram!

Friziera salonā ielūkojās
Solvita Stulpiņa

Mūzikls „Puteklītes un Puteklīša Ziemassvētki”

Reiz sensenos laikos, kādā tālā, tālā zemē... Ak, nē, tas nemaz nebija tik sen un ne tik tālu! Tepat, šajā namā, uz šīs skatuves reiz, māju sev meklējot, ieradās Puteklītis un Puteklīte. Bet kas gan tad atgadījās? To jūs tūlīt redzēsiet.

Tā iesākās mūzikls – pasaka, ko uz Ziemassvētkiem bija sagatavojuši Mētrienas pamatskolas skolēni, direktore Diāna Rudzīte vadībā. Mūziklā piedalījās arī Artūrs Grandāns.

Uzvedumā tika iesaistīti visi Mētrienas pamatskolas skolēni. Bērni dziedāja, dejoja un iejutās dažādās lomās. Bija gan puteklīni, gan slotas, gan Salatētis, kurš aicināja visiem būt kopā un svinēt šos jaukos svētkus, jo Ziemassvētki ir svētki visiem, gan puteklīšiem, gan bērniem.

Ir Ziemassvētki, svētki visiem!
Gan mazuļiem, gan vīriem staltiem.
Gan silks, gan dižs pie eglītes var stāt,
Un svētkus dziesmām sveicināt.
Ikkatrā sirdī brīnums rodas,
Kad jauns vai vecs pie egles dodas –
Ir miers un prieks it visiem doti –
Nāk Ziemassvētki sudraboti.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Puteklītes lomā direktore D. Rudzīte.

Skolas puīši iejutušies slotu lomā.

Puteklīņu ģimene.

Bērni negrib svinēt Ziemassvētkus kopā ar netīrajiem puteklīniem...

Mani Ziemassvētki...

Labdien, mētrienieši! Redaktores Solvitas sūtītā vēstule – aicinājums – dalīties atmiņās un pārdomās iepriecināja, jo pašlaik cenšos pievarēt sen izplatīto gadskārtējo „vīrusu”. Dzeru tēju ar citronu (kā tai dziesmā) un ārpus mājas neuzturos. Ja neskaita pretklepus un pretvīrusa līdzekļus, tad citas zāles nelietoju. Vai līdz Ziemassvētkiem tikšu no šīs ķibeles vaļā, tas šobrīd ir jautājums.

Bērniņu, jaunību un brieduma gadus aizvadīju „nepareizā laikā”, kad Ziemassvētki tika liegti. Tad galvenais notikums saistījās ar Jaungada sagaidīšanu. Tālajos piecdesmitajos gados pulcējāmies radi un kaimiņi „Aizdēģļos”. Dedzinājām eglīti, skaitījām dzejojīšus vai dziedājām. Neizrūkstošs bija Ziemassvētku vecītis ar dāvanu maisu un žagariem. Mājās bija klavieres. Spēlēja mātes māsa – skolotāja Aleksandra. Skanēja skaista, gaumīga mūzika (nevis šlāgeri). Sagaidot Jauno gadu, mājas saimnieks „Būru” Jānis ļāva man ar brālēnu Ivaru šaut no bises. Tas bija notikums 11 – 12 gadus veciem puikām. Bet emocionāli vissaviļņojošākais notikums bija, kad 31. decembra vakarā mums visiem negaidīti no Vorkutas vergu nometnes pārrādās mans tēvs.

Austris Apsītis

Protams, ka lielā svētku noskaņa parādās ar sniega uzsnigšanu... Bet sirdī tā tomēr ir, jo īpašāk tiek domāts par to, kā iepriecināt un pārsteigt savus tuvos un mīļos – gatavojot dāvanas un svētku mielastu. Šajos svētkos noteikti būtu jātic! Jāsmaida! Un jābūt kopā ar savējiem,

kaut vai domās. Kopā ar tiem, kuri ir mums vissvarīgākie, vismīļākie. Pateikt viņiem, cik ļoti viņus mīlam un paldies par to, ka viņi mums ir. Mani atmiņā palikuši tie Ziemassvētki, kad sāku saprast kas un kā. Kad nāca apskaidrība, ka Ziemassvētku vecītis tomēr nav īsts, bet gan mana mamma. Tā bija gan vilšanās, gan pārsteigums...

Priecīgus visiem svētkus,
Lolita Krūmiņa

Lielu un jauku pārsteigumu mēs saņēmām pagājušā gada pirmajā Adventē. Aināram tajā laikā ir dzimšanas diena. Mani radi paziņo, ka apsveikt jubilāru ieradīsies vēlāk, jo dāvana esot katalogā pasūtīta un jāgaida, kamēr pienāks... Domājām daudz un dikti – kas tad tā par dāvanu, ja jau pat jāpasūta... Ilgi gaidītie ciemiņi piesakās ierasties pirmajā Adventē. Mums ziņkāre sakāpināta līdz pēdējam. Piebrauc mašina, mēs pa logu vērojam. Māsa nes kastī... Paspējam vēl minēt – ja jau šādi svētki, varbūt logā liekams svečturis tajā noslēpumainajā kastē... Kaste tiek ātri nodota jubilāram. Pēkšņi saklausām dīvainas skaņas... Nu mums top skaidrs, kas tur iekšā... Mazs sunītis. Dāvana, kurai vēl laiciņš bija jāpavada pie mammas. Tā nu mums Džonis ir visjaukākā Ziemassvētku dāvana.

Solvīta un Ainārs

Svētku noskaņas īpašas nav. Ģimenē vairāk svinam Jauno gadu. Ziemassvētki ir klusi svētki. Noteikti visiem vajadzētu sagaidīt Jauno gadu un redzēt salūtu. Atmiņā palikuši Ziemassvētki, kad vēl kaimiņiene Elvīra bija dzīva.

Ziemassvētkus un Jauno gadu parasti sagaidām ģimenes lokā. Šogad sniegu gribētos, jo sniegs dod baltumu un gaišumu, kas mums šobrīd ļoti vajadzīgs. Svētkos noteikti vajadzētu apciemot savus tuvos un mīļos cilvēkus. Otrkārt, lai būtu bagāts galds un nekā netrūktu. Treškārt – pašiem cept piparkūkas un speķpīrāgus. Labu Ziemassvētku sajūtu dod man arī mans darbs, jo bērnu dārzā notiek lielā gatavošanās svētkiem un uzvedumiem. Bet pārsteigumu vienmēr sagādā mana meita Krista. Viņa vienmēr pagatavo man kaut ko skaistu un mīļu.

Jana Kārklāne

Bez sniega nav svētku noskaņas. Svētkus svinēšu ar ģimenes locekļiem. Jaunajā gadā noteikti būs salūts. Pagājušā gada Ziemassvētki bija jauki – sniegs gandrīz līdz ceļiem! Vēlām daudz sniegavīrus, pikojāmies, gājām pēc eglītes, kuru pa dziļo sniegu bija grūti nogādāt līdz mājām.

Irina Griņa

Desu meistardarbnīca

Tā var nosaukt sieviešu kluba „Ābele” ar tās vadītājas Līgas iniciatīvu rīkoto pasākumu 21. decembrī „Pīlādžos”. Tā ir sena latviešu tradīcija, ka tika barota cūka priekš Ziemassvētku maltītēm. Gatavoja dažādus ēdienus, izmantojot visu iespējamo, arī subproduktus. Lai neizzustu no senčiem gūtās iemaņas, tika izteikta vēlēšanās tās pielietot praktiski. Mēs – septiņas sievas sējām priekšautus un ķērāmiņus pie Līgas un Ņinas sarūpēto produktu pārstrādes pēc Ņinas receptēm. Apbrīnojami saskaņoti un prasmiģi tika šķetinātas zarnas, jaukta putra ar asinīm, griezts, malts, tīts, rullēts, šūts, vārīts un cepts viss pēc kārtas. Dienas pirmajā pusē, kamēr darbs dzina darbu, valdīja lietišķa atmosfēra, visas centāmies pēc labākās sirdsapziņas, jo visur līdzi sekoja Ņinas modrā acs pamācot

„Pīlādžos” saimnieces gatavo gardus ēdienus.

Ligita maisa putru...

... Iveta to uzmanīgi pilda zarnās.

Vija un Ņina piepilda kuņģi.

un paskaidrojot. Kad jau redzējām sagatavotos pusfabrikātus, varējām „atlaist nervus” ar dažādām asprātībām, anekdotēm, mīklām un uzjautrināties līdz asarām. Pa šo laiku „Krūtainu” saimnieks Asejs jau bija izkurinājis lielo maizes krāsni un deva signālu. Pannas ar desu rituljiem Vija un Ligita aizvīnāja un nodeva izcepšanai Aseja uzraudzībā. Pēc stundas pirmā porcija bija gatava un varēja „noņemt provi”. Bet uz vietas katlos vārījās zarnu putra, abēdu kāposti, pildīts kuņģis, pensionāru rolāde, pildīta cūkas kāja. Pēc tam tās vajadzēja noslogot, lai iegūst formu un atdziest. Nākošajā porcijā uz lielo krāsni ceļoja desas ar griežtiem kartupeļiem un putraindesas.

Kad viss sagatavotais bija pa vietām, varēja „atvilkt elpu” un ķerties pie pēdējā dienas kārtības punkta – piparkūku mīklas gatavošanas stingri pēc Vaļas receptes un padoma. Kaut gan virtuvē vēdīja uzmundrinošs garšvielu aromāts, Ligitai nācās pūlēt līdz sviedriem vaigā, lai samīcītu mīklu līdz pilngatavībai.

Nu bija kārtā atjaunot zaudētās kalorijas, apvienojot pusdienas ar launagu, jo aizloga jau sāka krēslojot, un kāposti un putra gaidīja degustāciju. Protams – pašas gatavojām, pašas ēdām, pašas slavējam (kas sunim asti cels?!). Tagad bija atkal spēks celt ķieģeļus un noslogot izvārītos ruļļus un šķīrties līdz rītam. Kad pulksten deviņos pie svecītes un kafijas tases saskriesimies „Pīlādžos”, lai nogaršotu pašražojumus, vai tie derēs Ziemassvētku maltītei, vai arī mūs „diskvalificēs”... Pārrunājam savas veiksmes un neveiksmes, lai turpmāk būtu vēl ziņošākas. Katra izteicām savas

Laima un Vaļa cept piparkūkas.

Pildīts kuņģis

Kuņģi izkasa ar nazi, izrīvē ar sāli, izmazgā. Mīca masu – 0,5 kg maltās gaļas, malta vārīta cūkas galva, klāt liek maltas akniņas, maltas plaušas, sirdi, olas, sāli, piparus, lauru lapas. Visu labi samīca un pilda kuņģi. Aizšuj ciet ar diegu un liek ūdenī vārīties divas stundas. Ņem ārā un noslogo. Var arī apcept, apbrūnināt cepeškrāsnī. Ēdams otrā dienā.

Ātrie kāpostu tīteņi

Viena paciņa vārītu rīsu. Sagriež smalki kāpostu, mazliet apvāra, nokāš, jauc kopā ar rīsiem, 1 kg maltas gaļas, 4 olas, pipari, sāls, ķimenes. Gatavo kā kotletu masu. Cep kā kotletes, pēc tam liek katliņā, pārlej svaigu krējumu, tur uz plīts malās, lai uzsit burbuli. Ir ļoti garšīgi!

Mētrienas saimnieces svētkiem gatavas.

domas. Kopējā atziņa bija nožēla par to, ka aicinājumam mācīties neatsaucās vairāk jaunākās paaudzes saimnieces. Paldies sakām Ligitai par uzņēmību atrast laiku organizēt un sagādāt izejmateriālus šai un arī citām klubiņā nodarbībām. Lai

priecīgi Ziemassvētki! Lai veselība, prieks un gandarījums ir Jaunā – 2012. gada sabiedrotie!

Pateicībā –

Ņina, Vaļa, Iveta, Toņa, Vija, Laima L. Tumanovas foto

Mētrieniete Gada cilvēks 2011 Cēsīs

MĒS LEPOJAMIES

Jau piecpadsmito gadu Cēsīs notiek laikraksta „Druva” lasītāju aptauja „Gada cilvēks”. Šogad laureātu godināšanu rīkoja 14. decembrī. Septiņu laureātu vidū bija arī Mētrienas izcelsmes piebaldziete Līva Grudule. Apbalvošanas rakstā norādīts, ka tas tiek pasniegts par kultūras mantojuma nodošanu nākamajām paaudzēm. Līva vada Piebalgas muzeju apvienību „Orisāre”. Orisāre ir senais Piebalgas nosaukums. Apvienībā ietilpst Lizetes un Kārļa Skalbjū muzejs „Saulrieši”, brāļu Kaudziņu muzejs „Kalna Kaibēni”, Antona Austriņa „Kaikaši” un Emīla Dārziņa „Jāņaskola”. „Saulrietu” muzejam blakus atrodas Skalbjū dzimtas dzīvojamā māja „Incēni”, viena no retajām Piebalgas stilā celtajām ēkām. 2011. gadā „Incēnus” atjaunoja.

No Cēsu preses materiāliem.
M. Grudules foto

Novada volejbola čempionātā

SPORTS

10. decembrī čempionāta spēles notika Mētrienas pamatskolas sporta zālē. Mētrienas volejbolisti Armands Grudulis, Anatolijs Karaušu, Uģis Eglītis, Edgars un Ģirts Veikšāni, Arturs Fridrihsons un Gunārs Pastars spēlēja ar redzamu iedvesmu. Komandas Kusa un Hidra tika uzvarētas ar setu rezultātu 2 : 0. Sacensību dienās katrai komandai ir jātiesā vairākas spēles. 10. decembrī sacensību tiesneša lomā bija Anatolijs Karaušu. Iepriekšējā sacensību reizē tiesneša pienākumus uzņēmas

Valdis Broks.

17. decembris Mētrienas pagasta vīriņu volejbola komandai nebija patīkams. Spēles notika Madonas sporta centra plašajās zālēs. Pirmajā spēlē mētrieniešiem pretī stājās spēcīgā Heta Jāņa Sudāra vadībā. Līdz labākam rezultātam daudz netrūka, bet tomēr Mētrienai zaudējums ar 1 : 2. Vēl bēdīgāk veicās spēlē ar Ērgļu junioru komandu. Zaudējums ar rezultātu 0 : 2. Vienīgais tās dienas mierinājums bija uzvara 2 : 1 pār komandu Hidra. Rezultāts rāda, ka bija sīva spēkošanās. 17. decembrī Mētrienai pietrūka cīņas spara visos elementos. Agresīvs volejbols nebija

vajadzīgajā līmenī, jo viens no labākajiem uzbrucējiem Aigars Karāns bija absolūti nevarīgs. Cerēsim, ka turpmāk Aigars nepieļaus līdzīgas situācijas. Vēl bēdīgāka bija Mētrienas komandas spēle aizsardzībā, kur bieži bumbas krita laukumā spēlētāju neskartas. Komanda tomēr nav zaudējusi ticību savai varēšanai. Minētajās cīņās piedalījās Uģis Eglītis, Anatolijs Karaušu, Edgars Veikšāns, Arturs Fridrihsons, Gunārs Pastars, Jurģis Seržāns un Aigars Karāns. Volejbolists un līdzjutējs Arturs Amats tiesāja divas spēles.

Līga Pastare, Ilmārs Grudulis

Medības un makšķerēšana gada nogalē

MAKŠKERĒŠANA

Meža cūku limits ir praktiski izlietots. Palikuši daži nenomediti dzīvnieki. 9. decembrī laukā starp Aizelksni un Purnmalām, kam kādreizējais nosaukums Būri, divgadīgu meža cūku pieveica Valdis Kaminskis. Dienu vēlāk Laipnieku apkārtnē netālu no Lūmāniem, pašreizējā gada sivēnu nomedīja Pēteris Bebris. Decembrī gan veiksmīgāks bija kolektīva vadītājs Jānis Trops. 14. decembra pievakarē Jānis pie Līciem novēroja staltbriežu baru. Izpētīja, ka

briežu vidū ir jauni dzīvnieki. Atļauts nomedit divus jaunākus par gadu. Ar savu medību karabīni Jānis to paveica. Ja novembra mēnesi bija jauks rudens, tad par decembri to nevarēja teikt. Lietus un sniega virpuļus pavadīja spēcīgas vēja brāzmas. Mežos parādījās ūdens lāmas, lauki kļuva dubļaini. Tādā laikā arī mednieki mazāk aktīvi, viņu darbība apgrūtināta. Jura Jefimova kontā četri bebri. Pagasta centrā Juris noķēra sesku, kurš ilgstoši apdraudēja mājputnus Akordu un Mežrožu kūti.

Plēsonīgo lapsu medību objekts gadu gadiem ir Jāņa Kaufelda Eglīšu

teritorija. Šoruden Jānim bija jātiek galā ar divām lapsām. Parasti gan mājās nākošās lapsas ir slimas un tāpēc izbaudējušās nebaidās cilvēka tuvuma.

Arī līdaku ķērājus ietekmēja nelabvēlīgie laika apstākļi. Spiningotāji uzskata, ka līdz 20. decembrim Odzianas ezerā labāk veicies Ivaram Bogdanovam. Toties ar vēdzeļu makšķerēšanu Aiviekstē visvairāk nodarbojušies Valdis Broks un Andris Broks. Pārsvārā nelielas vēdzeles. Valdis gan varēja palepoties ar puskilogramnieci.

Ilmārs Grudulis

Tikšanās ar pagasta pārvaldes vadītāju

INFORMĀCIJA

20. decembrī Mētrienas pamatskolas aktu zālē notika pagasta pārvaldes vadītāja Andra Dzenovska tikšanās ar pagasta iedzīvotājiem. Sapulce bija maz apmeklēta. Atsevišķi iedzīvotāji vai pilsoņu grupas sapulcei bija iesūtījušas divas vēstules ar turpat vai desmitu jautājumu. Vadītājs jautājumus nolasīja un sniedza atbildes. Jautājumi apšaubīja pamatskolas jaunās aktu zāles lietderību, jo līdžās ir tautas nams. Tāpat „Ziļu” telpu pārbūvi. Tika jautāts, kāpēc neapgaismo centra ielas Līvānu tipa māju virzienā. Izskanēja uzskats, ka pamatskolas direktorei dzīvoklis nav jāiekārto par pagasta līdzekļiem. Kritizēja

jaunā skolēnu pārvadāšanas autobusa neizmantošanu un vecu vieglo automašīnu iegādi un dārgu ekspluatēšanu. Tika pausts uzskats, ka pārvaldes vadītājs maz uzturas Mētrienā. Andris Dzenovskis pārliecināts, ka skolas ēkā aktu zālei jābūt un tā iedzīvotājiem radīs papildus ērtības. Vecās pagastmājas „Zīles” atremontētās telpas izmantošot skolas kopmītnei, vecās paaudzes pansijai un citām vajadzībām. Naktis pagasta tumšās ielas apgaismošanas nodomi esot darba kārtībā. Skolas direktore vajadzībām dzīvoklis tiekot remontēts, taču ne tikai vienai konkrētai personai. To varēšot izmantot jebkurš skolas vadītājs. Jaunais skolas autobuss netiek izmantots, jo patreiz Mētrienā nav attiecīgas kvalifikācijas autovadītāja. Ir

doma apmācīt vietējo iedzīvotāju, bet vieglo automašīnu izvēlē vadītājs paļaujas uz savu ilggadīgo pieredzi. Andris Dzenovskis pārliecināts, ka lietderīgāk viņam cīnīties par projektu realizēšanu pagasta labā novada centra dažādās instancēs, nevis pavadot kabinetā Mētrienā. Atbildot uz citiem jautājumiem, vadītājs pavēstīja, ka pavasarī strādāšot pie šūpoļu atjaunošanas centra birzītē, pie bērnu rotaļu laukuma un sporta laukuma sakārtošanas. Minētie temati nebija vienīgie, kurus pārrunāja pusotru stundu garajā sapulcē. Daļbnieku iebildes brīžiem bija diezgan kategoriskas.

Ilmārs Grudulis

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Viktors Suvorovs.

Uzvaras ēna II („Nemu savus vārdus atpaka!”) ir turpinājums atmaskojošajam un, jāsaka, vēl joprojām satriecošajam stāstam par to, kāpēc vācu armija Otrā pasaules kara laikā tik pārsteidzoši ātri iekļuva dziļi PSRS teritorijā, kas patiesībā bija maršals Žukovs, kāpēc daudzus kara komandierus tiesāja un nošāva kā nodevējus, bet “svēto” maršalu Georgiju Žukovu cēla slavas saulītē. Ir noziegumi, kam noilguma nav...

Lato Lapsa. Cits ķēķis.

Pirmā versija: šo grāmatu, protams, ir apmaksājuši visi trīs oligarhi, Kremli, Soros, Vaškevičs ar sievu, kontrabandistu mafija un visi pārējie tumsas spēki. Tas darīts, lai nomelnotu vēl atlikušos nedaudzos godīgos ļaudis valsts darbā, kuri ar pēdējiem spēkiem cenšas piezmiemt korupcijas hidru un valsts nozadzējus. Otrā versija: šis grāmatas autori, uzšķaudot puslīdz droši gaidāmajām sekām, nesaudzīgi un skaidri atklāj, kā likuma aizsegā, izmantojot savu amatu nodrošināto faktisko nesodāmību un nekontrolējamību, speciālistu darbinieku grupa pamazām pārņem reālo varu mūsu valstī un ir gatavi iznīcināt katru, kas viņiem pagādās ceļā. Izvēlieties to versiju, kura jums tīkamāka. Tikai, kad paši patrāpīsieties nelaikā un nevietā un

arī pār jums pārbrauks ar Latvijas likumīgo zagļu, pagonoto vilkaču un uzpirkto mediju pārstāvju ceļa rulli, nesakiet, ka netikāt brīdināti.

Šāgada nogalē iznākusi kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas jau trešā Latvijas brīvības cīņtājam Gunāram Astram veltītā grāmata – publicista **Māra Ruka „20. gadsimta latvietis – Gunārs Astra”**. Gu-

nārs Astra (1931 – 1988) neapšaubāmi bija personība, kas izeļama, ja runā par tautas nevardarbīgo, garīgo pretošanos padomju režīmam tā pastāvēšanas pēdējā gadu desmitā. Jau viņa slavenais pēdējais vārds 1983. gada prāvā vien ir tā vērts, lai Astra tiktu godināts. Tomēr no vēstures viedokļa tas, kā joprojām trūkst, ir Gunāra Astras un citu viņa tā laika idejisko cīņtāju darbības izvērtējums bez emocionāliem vai tīri personiskās attieksmes noteiktiem uzslāņojumiem. Tādā ziņā „20. gadsimta latvietis – Gunārs Astra” ieguldījums varēja būt pilnīgāks, jo grāmata ir publicistiska, brīžiem pat ar daiļliteratūras iezīmēm, lai arī prasītos vēsturnieka roka. Skaidrs, to nebūtu viegli noskaidrot, taču prasīt prasās, piemēram, informācija par VDK īstenoto Astras novērošanu un to, kāda loma tajā bija Astras tuvākajiem cilvēkiem. Darba vērtīgākā daļa ir fotogrāfijas, fragmenti no krimināllietas un citu dokumentu publicējumi. Par pēdējo runājot, jākonstatē interesanta detaļa: 1983. gada Gunāra Astras un viņa dzīvesbiedres Līvijas nopratināšanas protokoli VDK „stūra mājā”, tāpat kā apsūdzības raksts Astram tika

sastādīts latviešu valodā. Tas bija netipiski tā laika padomju iestāžu un uzņēmumu oficiālajai lietvedībai, kas gandrīz visa bija krievu valodā.

Vera Brunere. GATVES DEJA.

Grāmatas autore – ilggadīga Latvijas Valsts universitātes un Rīgas Politehniskā institūta Ķīmijas fakultātes docente, ķīmijas zinātņu doktore, septiņu mācību grāmatu autore un grāmatas „Ķīmijas simfonija” līdzautore. Šī ir atmiņu un nostāstu grāmata par Veras Bruneres pirmo dzīves posmu līdz 1975. gadam. Ļoti personīgos un pārsteidzoši atklātos stāstos lasītājiem tiek dota iespēja satikt un iepazīt cilvēkus, kas veidojuši autores personību un ietekmējuši dzīves gaitu, kā arī ieraudzīt Latviju un Rīgu laikmeta griežos. „Rakstot atmiņas, esmu spiesta domāt par jauna cilvēka veidošanos. Es saprotu, cik liela nozīme ir apkārtējiem cilvēkiem – taviem skolotājiem, draugiem, kursa biedriem. Cik nozīmīga ir viņu pieredze un ietekme, notikumi, kas ar tevi notiek, apstākļi, ainas, kuras redzi sev apkārt. Tu esi kā mīksta matrica, kurā paliek nospiedumi, un ar tiem tev jādzīvo tālāk un jāietekmē citi, ja to iespēsi.” Vera Brunere

Mēs. XX gadsimts.

Šī grāmata ir divpadsmit latviešu rakstnieču kopīgs garadarbs. Soli pa solim, lapu pa lapu tajā izgaismojas Latvijas divdesmitā gadsimta

turpinājums 10. lpp.

turpinājums no 9. lpp.

vēsture, no piektā gada līdz deviņdesmitajiem. „Protams, ka stāstu kopojuums nevar nedz aptvert, nedz aizsniegt aizaugušās vēstures akačus, taču tā ir pirmā ekspedīcija, kurā, dodoties kopā, nevis individuāli, izdevās pārliecināties kā par savu zināšanu, tā atmiņu dīvaino dabu un apjomu. Šis krājums ir arī pretošanās demonstrācija garīgajai krīzei un pienesums latviešu pašapziņas atjaunošanai.” Gundega Repše

Grāmata „Devītā ģērbtuve” izdota par godu aktiera un režisora Oļģerta Šalkoņa 80 gadu jubilejai. Grāmatā Oļģerts Šalkonis dalījies atmiņās par 15 Nacionālā teātra kolēģiem, kuri visi saistīti ar teātra leģendāro 9. ģērbtūvi, – Mihailu Čehovu, Jāni Kubili, Karpu Klētnieku, Jāni Osī, Žani Katlapu, Kārli Sebri, Alfrēdu Videnieku, Alfredu Jaunušanu, Edgaru Zili, Gunāru Cilinski, mūsdienu aktieriem Mārci Maņjakovu, Gundaru Grasbergu u. c. Līdz ar aktieru raksturojumu grāmatā sniegts ieska Nacionālajā teātrī valdošajā atmosfērā un Latvijas vēsturiskajā situācijā. Ēriks Hānbergs par „Devīto ģērbtūvi” raksta: „Skatītāji vienmēr ir tiekušies par aktieriem uzzināt vēl kaut ko. Par notikumiem aizkulisēs, par privāto dzīvi. Par skatuves personībām sabiedrībā klaiņo ticami un neticami nostāsti. Arī intīmi čuksti. Oļģerts Šalkonis gadu gadiem būdams ar teātra līdzgaitniekiem vienā darba telpā, par popularitātēm zina daudz vairāk nekā citi. Tāpēc stāstījums plūst brīvi un dzīvi. Taču autors ir korekti galants. Netenko. Arī anekdotiskumi nemet ēnu, bet lasītājus aicina pasmaidīt.”

Inese Ziņģīte, Visvaldis Bebrīšs. Sarunas par veselīgu dzīvošanu. Inese Ziņģīte – cilvēks no tautas, vienkārša un zinoša. Visvaldis Bebrīšs – kineziologs (kustību ārsts), dzīvesgudrs, ar savu attieksmi pret visām dzīves situācijām. Abi satikušies, lai parunātos par veselīgu dzīvošanu. Par to, ko ēdam, kā būtu labāk, kā ne tik labi un galu galā, ko viņi paši ikdienā ēd. Par kustībām, kas nepieciešamas mūsu organismam. Par pareizas elpošanas nozīmi. Par pirtēšanu, sauļošanu, masāžām, seksu un daudz citām mums tik svarīgām un nozīmīgām veselības lietām ikdienā.

Teds Endrūzs. Kā dziedināt ar krāsām. Krāsas ietekmē ikvienu. Mēs izmantojam krāsas, runājot par fizisko veselību, emocijām, pat par garīgo pier-

dzi. Autors Teds Endrūzs iesaka efektīvu sistēmu, kā attīstīt katram piemēroto iekšējo spēju dziedināt un iepazīstināt ar labvēlīgākajām krāsām, kuras var ietekmēt vairāk nekā piecdesmit fiziskās veselības izpausmes. Izlasot grāmatu atklāsiet, kā:

- lietot krāsu, lai līdzsvarotu un atjaunotu enerģiju;
- ar vienkāršu paņēmieni noteikt vajadzīgo krāsu;
- projicēt un absorbēt krāsu dziedinošās īpašības;
- bez pūlēm eksperimentēt, lai attīstītu spēju „sajust” krāsu. „Katrai krāsai ir sava unikāla ietekme, un krāsas var lietot cilvēka veselības dziedināšanā un līdzsvarošanā, kā arī lai stimulētu dažādus zemapziņas līmeņus.”

Teds Endrūzs. Punktiņš, punktiņš, komatiņš... Grāmatā apkopotas vairāk nekā 100 jautras un aizraujošas spēles pirmsskolas un skolas vecuma bērniem, kas palīdz attīstīt uzmanības un domāšanas prasmi, komunikācijas un koncentrēšanās spējas, rosina iztēli un trenē atmiņu. Šī grāmata ir domāta rošīgiem prātiem un vingriem ķermeņiem. Tā visiem sniegs daudz prieka, smieklun un jautrības, kā arī iemācīs daudz jauna gan bērniem, gan pieaugušajiem!

Sāra Larka. Maoru dziesma ir latviešu lasītājiem jau pazīstamā un iemīļotā romāna „Balto mākoņu zemē” turpinājums. Tam sekos triloģijas noslēdzošā daļa Kivi aicinājums. Romāna „Balto mākoņu zemē” turpinājumā darbojas lasītājiem jau pazīstamās personas Gvineira, Helēna, Džeimss, Dafne u. c., taču galvenie notikumi risinās ap Elēnu un viņas māsiņu, Pola Vordeņa un Maramas meitu, Kuru-marō-tini. Jaunzēlande, 1893. gads. No Īrijas Kvinstāunā ierodas piedzīvojumu meklētājs Viljams Martins cerībā atrast tālajā un eksotiskajā zemē zeltu un dzīves laimi. Elēna uzreiz iemīlas izskatīgajā Viljamā, un arī jaunais vīrietis, šķiet, nav vienaldzīgs pret piemīlīgo meiteni. Tad ciemos ierodas Elēnas māsiņa Kura-marō-tini, un Viljams nespēj pretoties viņas eksotiskā skaituma un brīvo uzskatu valdzinājumam... Līdztekus romāna varoņu savstarpējo attiecību līkločiem autore krāšņi attēlo Jaunzēlandes eksotisko dabu un vēsturi.

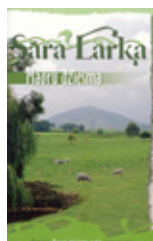
Detalizēti aprakstot Jaunzēlandes ogļraktuvju pilsētiņas Greimutas ikdienu 19. gs. beigās, vēstījumā veiksmīgi iesaistīts paties nelaiemes gadījums raktuvēs, kad daudzi ogļrači gāja bojā pazemē. Tāpat kā triloģijas pirmajā grāmatā, Sāra Larka iepazīstina arī ar maoru tradīcijām, it īpaši ar viņu dziesmām un mītiem.

Kamilla Lekberga.

Akmeņkalis. Alkatība, viens no septiņiem nāves grēkiem, ir nepārprotams iemesls slepkavībai Kamillas Lekbergas labākajā detektīvomānā „Akmeņkalis”. Dažādi stāsti, notikumi, cilvēku likteņi un sižeta blakuslīnijas savijas. Kā gan Agnese, Bovarī kundzes līdziniece, kuras dzīves stāsts sākas 1923. gadā, iekļausies stāstā, kas notiek mūsdienās – kādas jaunas meitenes slepkavības izmeklēšanas gaitā? Lekberga rada mazu, noslēgtu kopienas portretu, kurā visi par visiem visu zina un kurā jebkuram atgadījumam ir milzīga nozīme. Raksturi tiek atklāti ar gudrību un jūtu patiesumu. Lekberga noziedzīgās vides noslēpumus šķetina pamazām, lieliski parādot savas spējas strādāt iedvesmojoši, aizrautīgi iesaistot lasītāju, un ar lielu psiholoģisku izpratni. Grāmatu viņa veido kā meistare

Rokdarniecēm divas **Lesijas Stenfeldas** grāmatas – **75 putni, tauriņi un brīnišķīgi kukaiņi un 150 adīti malu raksti.** Pirmajā grāmatā ir apkopoti vairāk nekā 75 rotājumu paraugi – putni, tauriņi, sīki kukaiņi, ziedi un arī augi, kurus var uzadīt vai uztamborēt. Katrs no šiem brīnišķīgajiem darbiņiem var nodarēt apģērba, dāvanas un aksesuāru rotāšanai. Putnu, tauriņu un kukaiņu kolekcija ir izveidota, lai iepriecinātu ikvienu, kas prot adīt un tamborēt un kas mīl dzīvo dabu. Otrajā grāmatā ir apkopoti vairāk kā 150 adīti malu raksti. Grāmatas sākumā sadaļā „Īss adīšanas kurss” sniegts konceptīvs adīšanas pamattehniku apraksts, kas papildināts detalizētām instrukcijām un ilustrācijām. Gūstiet prieku no ikviena raksta uzadīšanas. Izrotājiet savu apģērbu vai pārveidojiet mājas interjeru. Ja nevarat atrast gatavu rotājumu, mēģiniet to radīt pati. Jūs varat izveidot gan oriģinālas dāvanas, gan neparasti iesaiņot tās.

Jolanta Vītola,
bibliotēkas vadītāja

Annas Brokas piemiņai

214.04.1935. – 28.11.2011.

Kopš neilga laika manā istabā uz galda atrodas skaists cimdu pāris, vēl nenolikts pie pārējiem, kas šādās reizēs dāvināti. Rūpīgs adījums, mierīgas krāsas, vienkāršs raksts. Tos pateicībā par teiktajiem pēdējiem atvadu vārdiem saņēmu no Annas Brokas tuviniekiem.

2011. gada 28. novembra rītā visas raidstacijas ziņoja par vētru, kas tuvojas Latvijai. Spriedām, cik atkal koku nogāzīs, cik ilgi būs jādzīvo bez elektrības, nezinot, ka zaudējums būs daudz lielāks – bez atvadām no šīs pasaules 76 gadu vecumā aizgāja mamma Zentai un Valdim, vecmamma Rihardam, Robertam, Naurim un Jorenam, sievasmāte Jurim, vīramāte Ingai, māsa Emīlija un Zentai, kaimiņiene Noras un Skaidrītes ģimenēm, draudzene, darba biedrene – Anna Broka. Uzvelku cimdus. Silda rokas, priecē acis, bet sirdī iecērt skaudras atmiņas. Zaļā krāsa pamatā, protams, tā ir viņas pilnskanīgā darba

cilvēka dzīve, piesātināta ar pašai dziedzīgu darbu kolhoza „Līdums” lauku brigādē.

Tad divpadsmit gadi nostrādāti slaucamo govju kompleksā „Dēgli”. Te ir arī mājas solis, kopjot savus lopus, ravējot dārzus, stādot puķes, audzinot un skolojot bērnus. Piecdesmit trīs gadus viņa bija laba sieva savam vīram Jānim. Cimdu rakstā ieadītā baltā krāsa ir Anniņas dvēsele. Bijusī kaimiņiene Vilmas tante bērnu dienā smagi nopūtās un teica – tik daudz gadus pazīstu un nevienas sliktas atmiņas... Anniņa paspēja skaisti adīt cimdus, zeķes, džemperus. Un kādas plātsmaizes un pīrāgus viņa cepa. Piedalījās klubā rīkotajos pasākumos, iespēju robežās pasauli apceļoja, grāmatas lasīja un skaisti dziedāja. Novelku cimdus, atmiņās pasildījās un tik un tā nesaprotu, kāpēc tik ātri, tik negaidīti bija jāpamet šī pasaule. Vienīgais izskaidrojums, ka laikam Anniņa bija ļoti vajadzīga dzīvesdraugam Jānim tajā saulē, cita mierinājuma nerodu... Tava dzīve bija uzvilktā stīga starp darbu un mīlestību.

Eugēnija Jermacāne

Mēs esam laimīgi, jo mums pieder viss, kas ar mums ir noticis

Vecgada pēdējās dienas ir laiks, kad izvērtējam paveikto, atskatāmies uz notikumiem un klusībā sapņojam par nākamo. Kāds bijis aizgājušais gads? Kāds būs Jaunais? Apsveikumos un svētķu uzrunās mēs dzirdam – daudz laimes! Bet, kas tad ir laime? Kādu laimi vēlam sev un citiem? Vai laime ir liela naudas zeķe, pārticība un pilns galds? Konts var būt pilns, bet dvēsele – tukša...

Anselms Grīns savā grāmatā „Liela patiesas laimes grāmata” saka – „Laimīgs grib būt katrs – vislabāk tagad un tūlī, un uz mūžīgiem laikiem. Nav cilvēka, kas par to nesaprotu. Laime ir maiga dāvana, kam tik iekrist klēpī. Tas nozīmē, ka cilvēkam sevi jāsaudzē, jābūt žēlsirdīgam, jāsniedz mīlestība un jātiek mīlētam. Iekšējo mieru mēs atrodam sevī, nevis iekarojot pasauli. Ja mēs izstarojam prieku un sirsnību, mainās arī pārējie. Galvenais, ne pie kā neturies ar zobiem un naģiem – ne pie lietām, ne sajūtām, ne pie īpašuma, ne uzskatiem”.

Pārlapojot visa gada avīzītes „Mētrienas Dzīve” numurus, atsaucu atmiņā visus tos notikumus, kas mūs skāruši, kur esam piedalījušies, kādus panākumus un uzvaras guvuši, kas veicies, kas ne tik ļoti. Jā, daudz ar mums kas pa šo gadu noticis. Un vai tā nav laime? Mēs esam.

Aizvadītais gads iesākās ar skaistu

mūsu puīšu uzvaru Madonas novada atklātajā čempionātā vīriešu volejbola komandām. Ļoti aktīvs un notikumiem bagāts tas bijis arī sieviešu biedrībai „Ābele”, kas savos pasākumos iesaistīja daudz mētrieniešu. Daudzās nodarbības rokdarbniecēm, interesantās ekskursijas pa Igauniju, Lietuvu, Poliju un mūsu novada sakoptākajām sētām. Jauns pavērsiens bija arī dažādu īpaši atzīmējamu dienu organizēšana lauku sētās – siera un maizes svētki, pirmā govju laišanas diena ganībās, Ziemassvētku ēdienu gatavošanas diena. „Ābeles” meitenes radīja svētkus sev un citiem. Patiesi sirsnīga bija pavasara svinēšana Apiņu kaltē un rokdarbu izstādes rīkošana tautas namā.

Aktīvi bijuši arī mūsu jaunieši. Visus pārsteidza un priecēja foto izstāde „Mētrienas toreiz un tagad”. Skolas vecāko klašu skolēni iesaistījās makulatūras vākšanā un sasniedza augstus rezultātus, sacenšoties ar lielajām skolām. Notikumus Mētrienas pamatskolā varētu likt zem zīmes „jauns” – jauns skolēnu autobuss, jauna zāle, jauna direktore. Taču joprojām nav pabeigta skolas siltināšana. Notikumiem bagāts gads aizritējis arī pirmsskolas grupiņā.

Zaļo ziemāji. Tas liecina, ka zemnieki turpina darboties. Mūsu zemnieki bija vieni no pirmajiem novadā, kas veiksmīgi novāca rudens ražu. Vairākām saimniecībām

bažas un neziņu sagādāja banku krīze.

Aizvadītais gads neizpalika arī bez dažādiem saietiem, koncertiem, pasākumiem. Tautas nama pašdarbības kolektīvi piedalījās lielākos un mazākos sarīkojumos. Dzejas dienu ietvaros esam tikušies ar saviem novadniekiem – rakstniekiem. Nav ticis aizmirsts savs vaļasprieks – medības, makšķerēšana, sports. Esam pike-tējuši pret Madonas slimnīcas slēgšanu, piedalījušies referendumos un ārkārtas vēlēšanās un saņēmuši Madonas novada pašvaldības apbalvojumus.

Dzīve ir dzīve. Vējš notrauc kokiem lapas, aizsnieg iemītās takas un svece dziest. Esam atvadījušies arī no tuviem un mīļiem cilvēkiem...

Mūsu bagātība ir pagasta ļaudis. Viņu prieki, rūpes un gandarījums par paveikto. Mūsu laime ir ikviena bērniņa piedzimšana Mētrienā.

Mēs esam laimīgi, jo mums pieder viss, kas ar mums ir noticis.

„Laime dzīvo dvēselē, cilvēka iekšienē. Tur, kur cilvēks ir saskaņā ar sevi, kur viņš izjūt savu vienreizību, kur viņš apzinās savu dienišķo vērtību – tur ir laime, ko viņam neatņems neviena neveiksme, nekāds zaudējums un noraidījums”. (A. Grīns)

Laimīgu Jauno gadu vēlot,
„Mētrienas Dzīves” redaktore
Solvita Stulpiņa

PASĀKUMU AFIŠA

31.12. plkst. 23.00 tautas namā

Jaungada balle

Ieeja Ls 1,-

2012. gada 28. janvārī plkst. 21.00

Mētrienas tautas namā

Atpūtas vakars Brūklenājs –

„Čepuru balle”Līdzī ņemsim groziņus
Iepriekšpārdošanā – ieeja Ls 1,-
Pasākuma dienā Ls 2,-

Tu daudzus gadus tīsi kamoliņu
Un dziedāsi – vai līs, vai putinās,
Tu – čakla bite savā bišu saimē,
Kas medus stropā tā, kā dzintars lās.

/G. Viegliņa-Valliete/

Mūsu vissirsnīgākie laimes
vēlējumi **Skaidrītei Putnai**
dzimšanas dienā!

Lai veselība, darba prieks un
radošas idejas!

„Mētrienas Dzīves” redakcijā

Mēs paši darbam atdodam visu,
Jo citādi mūžs būtu čaumala tukša un
lieka.

Mēs atdodam visu un pretī saņemam
visu –
Darba radīto prieku.

/L. Brīdaka/

Sveicam **Jāni Tropu** jubilejā!

Lai veiksmē, prieks un panākumi
visās jomās!

Mētrienas pagasta pārvalde

Caur siltu gaismu
Pamanīt ūdens trīsas,
Ūdens atspulgā redzēt
Akmens mūžu...

Pār akmens grumbaino
Vaigu ieraudzīt cilvēciņu
Vēlēšanos.

Ar sirdi izdzīvot koku un
Puķu dzīvi...
Tāda ir dzīve...

/I. Puzāne/

Sveicam janvāra jubilārus!

Pāvelam Konovalenko	27.01.	25
Aijai Kornijčukai	10.01.	30
Ilonai Jermakovai	28.01.	35
Aleksandram Leimanim	27.01.	35
Aleksejam Krjukovam	08.01.	60
Valijai Jirgenai	29.01.	70
Helēnai Kalniņai	05.01.	80
Eleonorai Rimšai	03.01.	80
Monikai Ostrovskai	17.01.	90

No visiem avotiem
Visdziļākais un
Visskaidrākais ir tas –
No kura var pasmelt labestību.

/V. Kokle-Līviņa/

Sveicam **Edgaru Ivānu**
dzimšanas dienā!

Paldies par atbalstu un sapratni!

Lai labi ripo!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

2011. gadā Mētrienas mednieku
organizācijai palika 85 gadi.

Apsveicam visus Mētrienas med-
niekus, viņu ģimenes un interesē-
jošos. Labu veselību, raitu soli
un „ne spalviņas”!

Mētrienas mednieku un makšķernieku
kolektīva valde

Sirds no maziem spožiem mirkliem
Pārtop krāsu melodijā,
Pasniedz roku dzīvespriekam,
Kas vēl būs un kas jau bija.

Sveicam **Lolitu Justi** skaistajā
jubilejā!

Lai darbaprieks,
radošas idejas un
visu vēlmju
piepildījums!

Mētrienas pagasta
pārvalde

Dzīve bez laba – ir dzīve bez smaida.
Siltāka, gaišāka diena mūs gaida,
Sirds ja par sauli krūtīs mums taps.

K. Skalbe

Lolita!

Lai piepildās visi Tavi sapņi un
ieceres! Lai veselība, optimisms
un veiksmē Tevi pavada ikdienu!

Sveicam skaistajā jubilejā!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

PATEICĪBA

Sakarā ar Laimoņa Gruduļa aiz-
vadīšanu mūžībā, izsakām pateicību
Irlēnai Elksnītei par ilgstošu ārstēša-
nu, izvadītājam Eugēnijam Jermacānei,
tautas nama vadītājai Anitai Amatai,
Jānim Tropam, Jānim Zepam, An-
drim Dzenovskim, darbiniecēm, kuras
bēru nedēļā pagasta telpās uzturēja
piemiņas stūrīti. Paldies visiem, kuri
 piedalījās pavadīšanā, arī Ļaudonas
mētrienietēm Aijai un Sandrai, un ļoti
daudzajiem mētrieniešiem, kuri mums
izteica vārdiskas līdzjūtības.

Brāļa ģimene,
brāļa bērnu ģimenes